

СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПРАВА
ЛІГА СТУДЕНТІВ АСОЦІАЦІЇ ПРАВНИКІВ УКРАЇНИ

**РЕФОРМУВАННЯ ПРАВОВОЇ СИСТЕМИ
В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ**

МАТЕРІАЛИ

IV Міжнародної науково-практичної конференції
(Суми, 21–22 травня 2020 року)

У двох частинах

Частина 2

Суми
Сумський державний університет
2020

4. Вознюк А. А. Поняття та елементи кримінально-правової характеристики злочинів. Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ. 2013. № 1. С. 154–160.
5. Маляр Г. Від резонансу до абсурду: що змінює нова «сексуальна» редакція Кримінального кодексу. URL: <https://www.unian.ua/society/10405617-vid-rezonansu-do-absurdu-shcho-zminyuue-nova-seksualna-redakciya-kriminalnogo-kodeksu.html> (дата звернення: 16.12.2019).
6. Вереша Р. В. Кримінальне право України. Загальна частина. Навч. посіб. 2-ге вид. перероб. та доп. Станом на вересень 2011 р. К.: Центр учбової літератури, 2012. 320 с.

КРИМІНАЛЬНИЙ АСПЕКТ ПРАВА НА ЕВТАНАЗІЮ, ЯК НЕМАЙНОВОГО ПРАВА ОСОБИ

Волочай Ю.В.

Студентка IV курсу ННІ права

Сумського державного університету

Науковий керівник: Думчиков М. О.

к. ю. н., асистент кафедри КПДС ННІ права

Сумського державного університету

Постановка проблеми теми полягає в тому, що проблема легалізації, як активної так і пасивної евтаназії гостро поставлена в усьому світі. Але якщо у світі є велика кількість країн де евтаназія дозволена на державному рівні, або частково легалізована, то в Україні евтаназія заборонена та за неї встановлена кримінальна відповідальність у вигляді позбавлення волі. Варто також зазначити, що науковці та провідні лікарі розділились на два табори «за» та «проти», але релігійні лідери вважають, що евтаназія – це вбивство, а отже, гріх.

На нашу думку варто дивитись на питання легалізації евтаназії під декількома кутами, оскільки, однозначно визначити чи варто дозволити евтаназію чи ні досить важко. Але нажаль є ще й таке поняття, як соціальна евтаназія яка має місце бути у нашій країні, оскільки не всі громадяни мають кошт на лікування та ліки.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми: сама евтаназія на нашу думку завжди буде спірним аспектом, дослідження за її легалізацію та проти цього будуть завжди, варто враховувати безліч аспектів: кримінальний, цивільний, етичний.

Виклад основного матеріалу. Поняття «евтаназія» має давньогрецьке походження, що у перекладі має значення легкої смерті. У Давній Греції евтаназія не мала ніякого медичного змісту, але мала значення щасливої смерті за батьківщину.

Законодавством України не визнається будь-яка форма евтаназії, зокрема, про це

йдеться в п. 2 ст. 52 Основ законодавства про охорону здоров'я України, котрий забороняє пасивну евтаназію, а також в п. 3 ст. 52 цього нормативного акту, де забороняється й активна евтаназія [1].

Виділяють декілька видів евтаназії: активна, пасивна та новий вид соціальна евтаназія.

Ст. 3 Конституції України закріплює положення у якому зазначається, що недоторканість та безпека людини в Україні є вищою соціальною цінністю [2]. Однак у чинному Кримінальному кодексі України (далі – КК України) немає статті, яка б регулювала дії лікаря, який проводить евтаназію.

На сьогоднішній день евтаназія прирівнюється до простого умисного вбивства, тобто вбивство за відсутності пом'якшуючих і обтяжуючих обставин. Норма, яка б передбачала кримінальну відповідальність за вбивство вчинене з прохання потерпілого (невиліковно хворого) і з мотивів співчуття до нього або задля полегшення його страждання, в Кримінальному кодексі відсутня.

Вчинення такого злочину як евтаназія може кваліфікуватися за ч. 1 ст. 115 КК України як простий склад вбивства. Санкція ч. 1 ст. 115 КК України за умисне, протиправне заподіяння смерті іншій людині передбачає позбавлення волі на строк від семи до п'ятнадцяти років[3].

Висновки і пропозиції. Дослідивши питання евтаназії, ми можемо з впевненістю стверджувати, що легалізація евтаназії – це: однозначно моральне зло, зміна моральних принципів суспільства; зосередження права ухвалення рішення у руках певних людей (лікарі, сам хворий, близькі родичі хворого, опікуни); зростання економічних вигод, шляхом зменшення медичних витрат; надання «спокійної смерті» тим хворим, яких вилікувати не можливо і вони надалі не бажають терпіти нестерпні муки.

На нашу думку потрібно покращити чинне законодавство, щодо дозволу на евтаназію в Україні. Наприклад, ввести спеціальну кримінально-правову норму, що буде передбачати кримінальну відповідальність за проведення активної та пасивної евтаназії – це буде слугувати як пом'якшуюча обставина під час винесення вироку для обвинуваченого. Або ввести певний документ, що матиме юридичну силу, та слугуватиме ніби дозволом від хворого, або його родичів або опікунів законних на проведення евтаназії та зняття кримінальної відповідальності з лікаря. Також ми розуміємо, що на сьогоднішній день в Україні не найкращий час для порушення даного питання. Тому що на жаль, сучасне сприйняття українським суспільством медичної сфери позбавлене довіри. Можуть збільшитись хабарі медичним працівникам з боку зацікавлених осіб, задля дозволу евтаназії. Також у великих масштабах збільшиться так звана «чорна» торгівля донорськими органами. Тому для початку напевно, варто відкорегувати медичне

законодавство в нашій країні, щоб у населення все ж була довіра до вітчизняної медицини, після чого відкорегувати цивільне законодавство а в останню чергу кримінальне, або зробити це комплексно, що звісно є набагато складнішим процесом. В будь якому випадку данні зміни не відбуваються швидко і скоріше за все це, можливо, як план дій до розвитку на найближчі роки 10.

Отже, потрібно також враховувати, що абсолютна недопустимість евтаназії в нашій країні не позбавляє думок, що пов'язані з стражданнями невиліковно хворих людей. Та не варто закривати очі й забувати про існування соціальної евтаназії в нашій країні, яка має насправді досить високий рівень. Тому дослідження даної теми, на наш погляд, є важливою потребою для нашої країни.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Основи законодавства України про охорону здоров'я: Закон України від 19 листопада 1992 р. № 2801-ХІІ / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2801-12>.
2. Конституція України: Закон України від 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР / Верховна Рада України. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141.
3. Кримінальний кодекс України: Закон України від 5 квітня 2001 р. № 2341-ІІІ // *Відомості Верховної Ради України*. 2001. № 25-26. Ст. 131.

СУЧАСНІ АСПЕКТИ КІБЕРБЕЗПЕКИ В КОНТЕКСТІ ГЛОБАЛЬНИХ ЗАГРОЗ

Думчиков М. О.

*к. ю. н., асистент кафедри КПДС ННІ права
Сумського державного університету*

Бондаренко О. С.

*к. ю. н., старший викладач кафедри КПДС ННІ права
Сумського державного університету*

В умовах глобальних загроз забезпечення безпеки в світі, вимагає координації і врегулювання багатьох політичних і економічних питань. Зокрема, це осередки цивільних, міжетнічних конфліктів і воєн, продовольчі загрози, негативні наслідки зміни клімату, забруднення навколишнього середовища, виснаження природнихресурсів і уповільнення їх повторного відновлення. Однак серед усіх компонентівзабезпечення безпеки з'явився новий і одночасно складний елемент безпеки – кібербезпека.

Щорічно зростає збиток великих організацій, компаній, окремих громадян і ділових людей від кібер атак і нападів зловмисників. Згідно з прогнозами компанії Gartner щорічні